

Közmeghallgatás

A város képviselő-testülete október 28-i ülésén döntött a közmeghallgatás időpontjáról, mely december 2-án 17 órakor a derecskei művelődési központ kiállítótermében kerül megrendezésre. A város képviselői tisztelettel és szeretettel várják Derecske valamennyi polgárát.

Csató István
polgármester

JEGYZET

BALOGH LÁSZLÓ

„E” mint Ember...

... szerintem az Ósrobbanás is már csak azért volt, hogy megszülethessen Föld nevű otthonunk, ahol „menedéket” találva évezredek óta próbáljuk megfejtetni: honnan jöttünk, hová tartunk. Az Élet hányadik kísérlete ez, mi dolgunk itt vajon? Teremtények vagyunk, kik az Ősigazságtól elszakadva, anyagba (testbe) zárt lélekként igyekszünk – talán – visszajutni Teremtőnkhez? vagy Darwin találta volna el, s tényleg egy hosszú fejlődés „eredménye”, hogy ilyenné lettünk? Mi hát az Ember?

Gondolkodó lény, aki munkavégzésre képes? Ha megelégednénk ezzel a definícióval, könnyen össze- téveszthetők lennénk élővilágunk számtalan más fájával. Születésünkkor lényegünk anyagi formát ölt, hogy a Test közvetlen tapasztalásait magába építve tökéletesedjék, hogy majdan – ki tudja, hány élet után visszatérhessen az Ősi Egységhez.

Mikor elejünk az Eredendő Bűnbe esve ettek a Tiltott Fa gyümölcséből, nem tudhatták, hogy milyen feladat elé állítják az Emberiséget. EMBERnek lenni nagyon nehéz! Már csak azért is, mert hogy az milyen, arról fogalma embernek nem lehet! Ki mondhatja meg, megérdemeljük-e az Ember megszólítást? Biz’Isten, aki kiérdemelte, soha többé nem születik meg! Milyenek vagyunk? Őnzók, igazak, hitetlenek, bátrak, esendők és hazugok, érzők és álmodozók. Az Ember nem lábon járó kémiai laboratórium, nem tulajdonságok gyűjtőneve és nem pusztán bolygónk legértelmesebb lény! A Világmindenség egyedülálló csodája! „A Test a Lélek Temploma” – állítja Szepes Mária.

Adjunk hát otthont „magunkban” annak az esszenciának, amitől Emberek lehetünk. Próbáljuk megérteni, elfogadni s engedni útján, hogy a fejlődés spirálján felfelé kapaszkodva magával vihesse a Világot, mert arra nagy szükség lenne...

Kik hát az Emberek?

„Emberek... Van belőlük hat vagy hét...”

Mesterségük címere...

A derecskei városi művelődési központ és könyvtár és a Derecskei Kézműveskör ez év decemberében hímest szeretné megrendezni az adventi kézműves kiállítását és kirakodóvasárát.

A rendezvényünkre várjuk azoknak a derecskei polgároknak a jelentkezését, akik valamilyen hagyományos értéket hordozó mesterséget művelnek, illetve kézműves tevékenységet folytatnak. A részvételi szándékukat, a művelődési központban jelazzák.

Városi művelődési központ és könyvtár

Családi esemény idejére házörzöt kell fogadni

NYÍRÓ GIZELLA

Szeptember 30-án nyilvános testületi ülésen foglalkozott a város önkormányzata a közrend és közbiztonság aggasztó helyzetével. Az ülésen a képviselőkön kívül részt vett Mór Baranyai Gábor alezredes, a berettyóújfalui rendőrkapitányság vezetője, valamint Simon István őrnagy, Derecske városi őrsparancsnok is.

A rendőrség sokoldalú támogatást remél

A képviselőkhez eljuttatott írásos beszámolót kiegészítve az őrsparancsnok elmondta, hogy reális képet igyekezett adni a város közbiztonságáról, nem hallgatva el azokat a problémákat, amelyek léteznek a településen. Szólt a szeptember 1-jével bevezetett szolgálati átszervezésről. A kapitányságon történt átszervezés következtében rendőrök távoztak s velük együtt területet is „csatoltak el”. Elképzelések szerint körzetesítést kívánnak végrehajtani, mely által az adott körzetben egy rendőr rendszeresen megjelenne, hogy felmérje, melyek azok a családok, amelyek fokozott odafigyelést igényelnek. Az őrsparancsnok reményét fejezte ki a polgárbarát rendőrség intézménye iránt. Elképzelhetőnek tartja közös szolgálat bevezetését is a polgárőrséggel együtt, akikkel szorosabb együttműködést szeretnének elérni. Vázolta egy mobil őrs megjelenését is, melytől a sikeresebb bűnmegelőzést várja.

Baranya Károly nem értett egyet a beszámolóban szereplő 7,2 százalékos bűncselekmény-emelkedéssel, szerinte ugyanis 37 százalékos a növekedés, ami viszont elgondolkodtató. Annál is inkább az, mivel ez az ismertté vált bűncselekményeket jelenti, s még hány olyan esemény van, amit a lakosság nem jelent, mert nem látja értelmét. Kérte: ne egymás ellenfelei, hanem partnerei legyenek a bűnmegelőzésben.

Vezendi Imre leszögezte: az emberek között a legfelkapottabb téma a rendőrség. Felháborító dolog szerinte az, hogy házörzöt kell fogadni bármilyen családi esemény kapcsán.

Statisztika és valóság

A hozzászólók konkrét kérdéseket fogalmaztak meg, illetve kemény kritikával illették a közrend és közbiztonság helyzetét. Börcsök Klára, a mezőgazdasági bizottság elnöke, aki maga is polgárőr, elmondta: két fő polgárőri szolgálatban betörőket ért tetten,

értesítették a rendőröket, akik kijöttek és elengedték a betörőket, akik pedig ocsmány ki- fejezésekkel illették a rend őreit. Egy másik eset: a Herkules Bt. emberei alumíniumszállító kocsit tartottak vissza, a rendőrség viszont nem számoltatta el a bűnelkövetőket.

Megjegyezte: sok az idegen a városban. S van jó néhány család is, akikkel bizony baj van bűnöző életmódjuk miatt. Felvetette: ajánlatos lenne a közintézmények felszerelése riasztóval, hiszen több értéket vittek el, mint amennyibe a riasztó kerül.

Porkoláb Imre is kemény szavakkal illette a rendőrség munkáját, mondván, hogy a kívülálló számára egy ragyogó statisztika a beszámoló, de ez a helyiek szemszögéből kívánnivalót hagy maga után. A város közbiztonságát nagyon rossznak ítélte. Mint mondta, sok időnek kell eltelni ahhoz, hogy a megítélés pozitív irányba mozduljon el. Szerinte a rendőrségtől joggal várható el, hogy mindent megtegyen a közrend, közbiztonság javítása érdekében. A bűn- zók elengedése a polgárőrség lejáratását jelenti a képviselő szerint. Mindenképpen határozottabb fellépést sürgetett a rendőrök részéről. Javasolta: vivjanak ki tekintélyt maguknak a rendőrök, s ezáltal tart- sanak tőlük a bűnözők. Úgy érzi, az önkormányzat többet tett a rendőrökért, mint fordítva.

Összefogást sürgettek

Garai Bertalan a bűnözés el- leni társadalmi összefogást sürgette. Ő is erősebb fellépést kért a bűnözőkkel szem- ben, hiszen konkrét eset volt az, amikor egy derecskei la- kos békécsabai tettesek meg- támadtak, s mikor annak sike- rült kiszabadulnia a támadók

kezeiből, a rendőrök arról fag- gatták a bűnözőket: van-e pénzük hazautazni. Az ismert derecskei bűnözőket kordá- ban kellene tartani a joghéza- gok ellenére is – vélte.

Krisztik József, a polgár- rók vezetője is az előrelépé- sen gondolkodott, hiszen, mint mondta, megsokszorozó- dott a bűncselekmények szá- ma. Szerinte is rózsás képet mutat a beszámoló, a lakosság közérzete ezt nem támasztja alá. Úgy érzi, kevés a tettené- rés. A közterületi rendőrök megjelenésétől várja a közbi- ztonság javulását. Általános ta- pasztalatként elmondta: ha ta- lálnak a Herkules Bt., a rendőrség és a polgárőrség képviselőivel, nincs bűncse- lekmény.

Mór Baranyai Gábor alez- redes hozzászólásában mege- rősítette a bűncselekmények robbanásszerű emelkedését. Úgy érzi viszont, a rendőrök erejükön felül teljesítenek azért, hogy itt fegyelem és rend legyen. Leszögezte: ha a lakosság nem hajlandó tanús- kodni, a rendőrség tehetetlen. A rendőrség nem tehet arról, hogy nagyon hamar kienge- di a bűnözőket. Ez egyértel- műen az ügyészség hatáskö- rébe tartozik. A koncepció ki- dolgozásához létszámemelést, a tárgyi feltételek javítását vár- ja. Ugyanakkor szólt a sajtó felelősségéről is, szerinte ugyanis a sajtónak óriási sze- repe van abban, hogyan talál- ja az eseményeket.

Csató István polgármester is megerősítette, hogy nem le- het a lakosság nyugodt s nem lehet elégedett a közbizton- sággal, hiszen személy szerint neki is sokan panaszkodnak. Végezetül felolvasta a sátoral- jáújhelyi polgármesternek írt levelet, melyben szolidaritásá- ról biztosította Laczkó Károly polgármestert, s egy összejő- vetelt ajánlott fel tízenöt-húsz polgármesternek is az együtt- gondolkodás érdekében.

(Kábel)tévészés, avagy behálózunk Derecskét

BALOGH LÁSZLÓ

Nem hiszem, hogy van olyan derecskei lakos, aki ne hallott volna a városunk- ban épülő kábeltelevíziós hálózatról. Biztosan sokan kíváncsiak arra, hogy mi a helyzet most. Erről kérdezte a Derecskei Hírek munkatársa a rendszer kiépítőjét, Mile Sándort.

– Derecske mely részén fog- ható már a kábeles adás?

– Az első ütemben a Sátor- kertben és az ahhoz közel eső utcákon, a Dózsa György út- tal bezárólag építettük ki a rendszert. Aki ezen a részen kérte a bekötést, már nézhe- ti a kábeles adást.

– Válaszából az derül ki, hogy a kiépítést több lépcsőben terve- zik. Melyek a következő város- részek?

– A második ütem most kezdődött, és a 47-es főút Sá- torkert felőli részének elma-

radt utcáit, valamint a 47-es másik oldalán Berettyóújfa- lu felől a Rákóczi utcáig ter- jedő városrészt foglalja ma- gában. Értelemszerűen a har- madik ütem a még fennma- radó utcákat jelenti.

– Gyakran tapasztalom az emberek bizalmatlanságát a rendszer kiépülésével kapcsolat- ban. Ön szerint miért van ez?

– Ilyenek az emberek... Köztudott, hogy a szerződés- kötések kezdetén megjelen- tek más vállalkozók is, akik kedvezőbb feltételekkel aján- lották a kábeltevé bekötését. Köztük volt olyan, aki előle- get is kért, s aztán nyoma ve- szett neki is meg a pénznek is. Az ilyen esetek jogosan kelthetnek bizalmatlanságot, a sajnálatos csak az, hogy ez- zel a korrekt vállalkozások jó hírét is aláássák.

– A közelmúltban nagy vál- tozáson ment át a médiapiac. Hogyan érinti ez a kábelhálóza- tot?

– Ezek a változások minde- nekelőtt az előfizetőknek jelen- tenek plusz csatornákat, hi- szen üzletpolitikánkhoz tarto- zik, hogy a rendszerünkön az idegen nyelvű adásokon kívül az elérhető magyar nyelvű adások is foghatók legyenek. Ezek közé tartozik a hálózaton már vehető MSAT, TV3, ATV, TV2, RTL Klub és a közszol- gálati műsorok: az MTV1, MTV2 és a Duna Tv. Jövő év januárjáig kínálatunk bővül a szintén magyar nyelvű Szív Tv kereskedelmi csatornával. Terveink között szerepel a Spektrum Tv adásának elin- dítása, ami egy kedvelt isme- retterjesztő műsor, valamint a megfélelő számú bekötött la- kas után az HBO előfizetési mozcisatorna közvetítése.

– A kábelhálózat mennyivel nyújt több szolgáltatást előfi- zetőnek, mint egy egyéni műhol- dító rendszer?

– Akinek ismerősei köré- ben be van kötve a kábeltele-

vízió, az tudhatja, hogy a fog- ható magyar nyelvű csator- náknak száma, illetve a kiépítés költségei a kábelhálózat ese- tében sokkal kedvezőbbek, valamint számos magyar műholdas program parabólá- val egyáltalán nem vehető. Igaz, hogy szolgáltatásain- kért üzemeltetési díjat ké- rünk, de ez tartalmazza a kü- lönböző jogdíjakat és a ren- dszeres karbantartás költsé- geit.

– Hol tart most a szervezés és a szerződéskötés?

– Szerződést azokon a ré- szeiten kötünk, ahol a kábel- televízió már üzemel. Ebben van segítségünkre az Oázis Kulturális és Szabadidős Egyesület. Kábeltevéis ügyek- ben felvilágosítást adnak és szerződést is kötnek a mozi- ban vetítési napokon (kedden és vasárnap) 18 és 19 óra kö- zött.

– Távlati tervek...?

– Behálózunk Derecskét!

VÁROSHÁZI HÍREK

Gyámhivatal Derecskén

November 1-jétől gyámhivatal kezdte meg működését Derecskén. Az országgyűlés az 1997. évi XXXI. törvénnyel új alapokra helyezte a gyermekvédelem és gyámügyi igazgatás jogi szabályozását. A törvény és a végrehajtási rendelete alapján új feladatmegosztás alakult ki az első fokú gyámügyi igazgatás területén.

Az országban 217 városi és 23 fővárosi kerületi gyámhivatal került kialakításra november 1-jével, melyek gyermekvédelmi és gyámügyi ügyintézői a kijelölt településekre kiterjedő illetékességgel látják el a városi gyámhivatalok feladatait. A Derecskén létrehozott gyámhivatalhoz tartozó települések: Hajdúbabos, Miskolc, Sárköz, Tépe, Konyár, Pocsaj, Esztár, Kismarja.

A hivatal várható nagyszámú ügyfélforgalmára tekintettel nem a polgármesteri hivatalnál került felállításra, hanem a volt derecskei munkaügyi központ kiépítésének épületében (Derecske, Köztársaság u. 86. szám alatt).

Szarvasmarhatartók, figyelem!

A földművelésügyi miniszter 6/1997. (IX. 10.) FM-rendelete szerint

Az állattartó köteles az ENAR szabályai szerint és saját költségén gondoskodni a tenyésztésben lévő állatok megjelöléséről. A megjelölést a borjú születése után tizenöt napon belül, csak az OMMI által kiadott füljelzőkkel kell elvégezni, az erről készített bejelentőlap alapján az OMMI a beérkezéstől számított tizenöt napon belül megküldi a nyilvántartási igazolólap-marhalevelet az állatorvosnak. Nyilvántartási igazolólap-marhalevél: az állat tartóját, állat-egészségügyi foglalkozását, állat-egészségügyi bizottságának javaslatát alapján.

Az állattartó köteles:

- a) az állat igazolólapját szállításkor, hajtáskor magával vinni;
- b) továbbtartásra eladott, vágásra, exportra értékesített állat ellenőrzőszelvényét az ENAR-felelősnek (állatorvosnak) három napon belül, igazolólapját az ellenőrzőszelvény nélkül a szállítónak azonnal átadni;
- c) új szarvasmarhának az előző tulajdonos nevében lévő igazolólapját az ENAR-felelősnek (állatorvos) három napon belül átadni;
- d) elhullás, kényszerű eladás, az állat elveszése esetén a teljes igazolólapot három napon belül átadni az ENAR-felelősnek (állatorvos);
- e) igazolólap megsemmisítése, elveszése vagy beteleítése esetén az ENAR-felelőst (állatorvos) három napon belül értesíteni.

Kovács Károlyné
jegyző

Dr. Bakó István
kerületi főállatorvos

Az állattartó köteles gondoskodni a megjelölésről
Fotó: Rékasi Attila

APRÓHIRDETÉS

Asztali tűzhely, komfort gáztűzhely palackkal eladó.
Érdeklődni: 06 (54) 410-606, vagy Wesselényi utca 3.

Hu(morzsák)

Két barát beszélget:
– A feleségem azt olvasta valahol, hogy nagyon egészséges a száraz étel fogyasztása.
– Az én feleségem sem főz.

Temetői beszélgetés:
– El se tudod képzelni, milyen nehéz elveszíteni az embernek a feleségét!
– Hát igen, ez gyakorlatilag lehetetlen.

Filep József Göncz Árpáddal rázhatott kezét

„Az elmúlt években a szövetkezet és vezetőik ellenes hangulat után – amely engem is megviselt – jólesik érezni, hogy vannak, akik nem feledkeznek meg az érem másik oldaláról sem.”
(Hogy érzi magát Derecskén?)

Újsághír, 1997. október 24.
„A miniszterelnök előterjesztésére Göncz Árpád köztársasági elnök október 23-án, a forradalom és szabadságharc 41. és a Magyar Köztársaság kikiáltásának 8. évfordulóján kitüntetés-nyújtást adott az Országgyűlés kupolatermében.” Büszkeség töltött el, amikor az újságokban ismert derecskei nevet fedeztem fel a kitüntetettek sorában. Filep József, a Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet igazgatójának elnöke a szövetkezeti mozgalomban kifejtett munkássága elismeréseként a Magyar Köztársasá-

gi Érdemrend kiskeresztje kitüntetését vehette át.

– Hogyan kezdődött?

– 1962. július 16-án léptem a szövetkezeti mozgalom rögzös talajára, ettől az időtől vagyok derecskei lakos. Az elmúlt harmincöt év során a ranglétra alsó fokáról indulva tettem meg az utat a jelenig. Munkámat elsősorban a bizalomra építettem, döntéseimet az adottságokhoz és körülményekhez igyekeztem igazítani. A szövetkezet életében sokszor kellett alkalmazkodni változásokhoz, melyek terhet jelentettek a környezetemre is. Sokszor a család terhére tettem a közösségért, ami csak megértő és segítő családi és közösségi háttér mellett volt lehetséges. Éreztem, hogy munkám, a mások megbecsülése és kölcsönös bizalom, sokszor vál-

lalva az ütközéseket is, egy lassan, de megtérülő befektetés.

– Mit érzett, amikor megtudta, hogy e kitüntetés várományosa?

– A kitüntetés átadásáról levélben értesítettek, gondolatomban végigfutott, hogy vajon miért én és mit tettem érte? Nem jutott eszembe semmi, amit tevékenységem során kiemelkedőnek érezhettem. Gondolom, amit tettem, az természetes, hisz jó részt munkaidőmben, fizetésemért tettem.

– Milyen volt a kitüntetés átadása?

– Az Országgyűlés, számomra éppúgy, mint másoknak is, egy olyan hely, mely tekintélyt parancsol, az embernek kisebbségi érzése támad. Szerencsére ezt bennem oldotta, hogy az átadást megelőzően két nappal – jóval

korábbi szervezés keretében – nyugdíjasainkkal vettem részt országközi látogatáson. Az ünnepség, a kitüntetés átadása igazán felejthetetlen, felemelő és lenyűgöző élmény volt számomra.

– Mire gondolt, amikor a kitüntetést átvette a köztársasági elnöktől?

– Azt hiszem, az volt az a pillanat, amikor eddigi pályafutásom fordulójának nehéz pillanatai futottak át agyamon.

– Elkísérte valaki az ünnepségre?

– A fiam, aki az első között gratulált: „Apu, büszke vagyok rád!”

– Hiszem, hogy a derecskeiek nevében mondhatom én is ugyanazt. Munkájához sikeret, életéhez sok boldogságot és jó egészséget kívánok.

(Ősi)

Tiszta, virágos Derecskéért díjátadás

A környezetvédelemben és virágosításban 1997-ben Derecskén végzett tevékenységért családiház-tulajdonosok, intézmények, vállalkozások és utcaközösségek részesülnek díjazásban és elismerésben az önkormányzati képviselő-testület kommunális bizottságának javaslata alapján.

Családi ház kategóriában díjazottak: Bontos Ferenc (Dózsa Gy. u. 3.), Borbély Sándor (Rákóczi u. 44.), Dienes-Csalánosi-Komjátiné-Varró társasház (Rákóczi u. 18.), Feczkó Mihály (Bajcsy-Zs. u. 47.), Hegyesi Jánosné (Nyúl u. 23.), Horváth Béla (Köztársaság u. 127.), Kiss András (Kossuth u. 46/a), Lódi Károly (Rákóczi u. 96.), Nagy Gábor (Szováti u. 77.), Tót Sándor (Szováti u. 53.).

Elismerő oklevéllel jutalmazottak: Borsos József (Rákóczi u. 86.), Buzga Gyula (Nyárfa u. 25.), Csécsi Lajos (Ipar u. 1/a), Daragó Mihály (Köztársaság u. 125.), Juhász Béláné (Bajcsy-Zs. u. 18.), Kaszás Károly (Bajcsy-Zs. u. 49.), Kerecsényi Sándor (Lehel u. 5.), Olajos Lajos (Bajcsy-Zs. u. 47.), Orbán Károlyné (Köztársaság u. 106.), Szabó József (Kölcsy u. 10.).

Dicséretben részesültek az alábbi felsorolt családiház-tulajdonosok: Fige István (Kandia u. 3.), Bakk Lajos (Köztársaság u. 40.), Balázs József (Köztársaság u. 50.), Kozák József (Köztársaság u. 70.), Csató Józsefné (Köztársaság u. 188.), Hegyesi Gábor (Köztársaság u. 110.), Szöllősi József (Köztársaság u. 129.), Szabó Jenő (Köztársaság u. 180.), Gyarmati Károlyné (Arany J. u. 14/a), Fekete Lajosné (Móricz Zs. u. 2.), Balogh Sándor (Kossuth u. 39/d), Gara Antalné (Kossuth u. 3.), Dobos Sándor (Ady E. u. 28.), David János (Árpád u. 2.), Vida Sándor (Thököly u. 7.), Lódi Imre (Váci M. u. 18.), Sterczel Károly (Szováti u. 85.), Csizmadia József (Szováti u. 62.), Papp Sándor (Mátyás k. u. 16/a), Gerő István (Irinyi u. 10/b), Szatmári József (Irinyi u. 10/c), Mogyorós Józsefné (Hunyadi u. 10/a), dr. Cseh István (Hunyadi u. 10/c), Révész Ákos (Hunyadi u. 10.), Mészáros József (Bácsó B. u. 9.), Balogh Lajos (Kossuth u. 39/d), Porkoláb Imre (Kossuth u. 39.), Tóth Sándor (Szováti u. 53.), Kovács Gábor (Kert u. 2.), Oláh József (Szováti u. 64.), Csizmadia Sándor (Mátyás k. u. 11.), Varga Ferenc (Kossuth u. 6.), Bódi Istvánné (Dózsa Gy. u. 1/b), Bodnár Károly (Dózsa Gy. u. 1/e), Pankó János (Dózsa Gy. u. 1/f), Bagdás Lajos (Dózsa Gy. u. 15.), Kósi Sándor (Dózsa Gy. u. 17.), Szilágyi Sándor (Dózsa Gy. u. 13/a), Faragó István (Dózsa Gy. u. 21.), Hatházi Jánosné (Dózsa

Dienes Zoltán átveszi az elismerést Csató István polgármestertől
Fotó: Rékasi Attila

Gy. u. 2.), Balogh József (Kazinczy u. 18.), Széles Sándor (Nap u. 5.), Boros Sándor (Nap u. 7.), Cseh Mihály (Nap u. 6/d), Szilágyi Sándor (Nap u. 6.), Horváth Sándor (Jókai u. 13.), Jenei Mártonné (Szováti u. 11.), Gulácsi Lajos (Vágóhid u. 5.), Pásztor András (Vágóhid u. 7.), Kiss Gábor (Vágóhid u. 1/a), Szabó Sándor (Vágóhid u. 8.), Kiss Albert (Ipar u. 1.), Fogarassy Imre (Ipar u. 2.), Kozák József (Csokonai u. 11.), Varga Gábor (Csokonai u. 13.), Szilágyi Sándor (Csokonai u. 13.), Péter Jánosné (Csokonai u. 23.), Kalmár Gábor (Kölcsy u. 8.), Papp János (Kölcsy u. 18.), Fige Sándor (Rákóczi u. 4.), Porkoláb István (Rákóczi u. 24.), Megyesi Sándor (Rákóczi u. 22.), Szöllősi József (Rákóczi u. 28.), Szabó József (Rákóczi u. 50.), Szilágyi Lajos (Rákóczi u. 75.), Porkoláb Sándor (Rákóczi u. 64.), Borsos József (Rákóczi u. 86.), Benedek Lajos (Rákóczi u. 98.), Porkoláb József (Rákóczi u. 87.), Zöld Lajos (Rákóczi u. 53.), Pozsgai József (Rákóczi u. 93.), Tamási Albert (Rákóczi u. 110.), Széles Lajosné (Rákóczi u. 99.), Csökmei Mihályné (Nyárfa u. 31.), Gyökerez Lajos (Nyárfa u. 17.), Vass József (Nyárfa u. 16.), Török András (Szent István u. 12.), Kása Lajos (Mikes K. u. 4.), Porkoláb Imréné (Bajcsy-Zs. u. 76.), Tamási Imre (Lórántffy u. 4.), Bíró György (Erkel F. u. 32.), Szöllősi Lajos (Bajcsy-Zs. u. 51.), Harangi József (Bajcsy-Zs. u. 47.), Pazonyi Csaba (Bajcsy-Zs. u. 5.), Porkoláb Ferenc (Bajcsy-Zs. u. 5.), Borusz Sándor (Bajcsy-Zs. u. 7.), Vida Lajos (Bajcsy-Zs. u. 6.), Szodorai Lajos (Dobó u. 6.), Bricz József (Csokonai u. 19.), Tamási József (Csokonai u. 31.), Tamási Imre (Csokonai u. 31.), László Imre (Csokonai u. 28.), Katona Sándor (Pacsirta u. 1.), Tamási József (Pacsirta u. 6.), Porkoláb Gyula (Bethlen G. u. 5.), Vezendi Imre (Báthory u. 14/a),

Bujdosó Imre (Dobó u. 15/b), Katonka Lajos (Dobó u. 20.), Arany Lajos (Mester u. 9.), Bérés Sándor (Szabadság u. 20.), Pércsi Imre (Nádasdy u. 3.), Szöllősi Lajos (Báthory u. 11/a), Kiss Pál (Erkel F. u. 17.), Csoma Sándor (Erkel F. u. 11.), Aros János (Erkel F. u. 5.), Tóth Józsefné (Simmelweis u. 64.), Faragó Sándor (Simmelweis u. 62.), Bagi Károly (Simmelweis u. 60.), Kiss József (Báthory u. 1/a), Zákány Gyula (Lórántffy u. 6/a), Bakk Sándorné (Petőfi u. 4.), Parti Sándorné (Petőfi u. 10.), Rácz Jánosné (Petőfi u. 11.), Szabó Lajosné (Petőfi u. 24.), Buka László (Petőfi u. 26.), Sárközi Béláné (Bathány u. 4.), Fekete Lajosné (Tavasz u. 8.), Ifj. Lénárt Gábor (Bajcsy-Zs. u. 56.), Id. Lénárt Gábor (Bajcsy-Zs. u. 56.).

Az alábbi utcaközösségek dicséretben részesültek: Bocskai u., Erzsébet u., Ipar u., Irinyi u., Radnóti u., Rákóczi u. (néhány lakó kivételével), Rózsa u., Nyúl u., Orgona u., Szegfű u., Viola u., Semmelweis u. (néhány lakó kivételével).

Intézmény és vállalkozás kategóriában elismerő oklevél díjazásban részesültek: dr. Radó Imre gyógyszerész, Széplaki Gyula benzinkút, Petőfi Mezőgazdasági Szövetkezet.

Dicséretben részesültek az alábbi intézmények és vállalkozások: Serestyén Imre ABC (Köztársaság u.), Dobosné Mini ABC (Köztársaság u.), Vízmű (Köztársaság u. 92.), Titász (Köztársaság u. 90.), Takarékszövetkezet (Rákóczi u.), Szilágyi ABC (Rákóczi u.), Vadászház Vadászársaság (Bajcsy-Zs. u.), Juddit kozmetika, Piri fotó, Piri ruhaszalon (Rákóczi u.), Luxéder László Gyöngy presszó.

Az önkormányzat kommunális bizottsága a városi képviselő-testület nevében megköszöni a környezetszépítő és virágosító tevékenységet minden lakosnak és felkéri e nemes munka további példamutató végzésére.

Utak

KISS FRANCISKA

Összelelkezik és szétfutnak megint. Utak. Távolodó alakod rémlik fel mindig, ahogy az összefutó párhuzamosok közt haladtál a végtelen felé. Elküldtél, mikor az ég nyakadba csókol, Csontujjak futnak át lehangelődött zongorán. Varázsa van a meszsze-ségnek. Olyan a távolság, mint az út. Magába szippantja az anyagtól nehezült lelkeket. S mint út menti fak, elmaradnak a csorbult remények. Bálteremtálkozó egy táncra. Az ott és az akkor mosolygó végzet. Tiszavirágletűnk napba szálló percek. Vonatok a gőzhajók túlfutott kázanja – fénytől felizzó hangulat. S rá az idő, mint por az úti ruhára – csöndesen szít. A remélt és rettegett vihar a pillanat kristályán, ha kivétel az emlék. Arcvonásá vált érintések, a gyertyák meglágyult viaszra, a láb nem taposta földet ígérte.

A mesze gurult játékszer után csak fut-fut a gyermek, s menekül az, aki mögött lángholva eg a semmi. Utak kél kinek tüdejét már kímarta az unalom füstje, a nap nyugvóhelyét megtalál. Az ismeretlen kifejtésre vár – mint almáról a hej – s ahogy aszonyi tésztől bomlik a ruha. Minden viaszfordulásban ott van a halál. Mégis visszanezél. S amint elvált arcodtól a könnyecsepp, vállára kapta és szaladt vele. Lágyan elmerültem anyagi világban – a hullámok körkore finoman üzen. Szívdebbanás, léptek, egy földre ejtett illat, egy fülbezárt szót nevetés. Klazárát már azóta – felszívódott az anyagba – ró rakódott rá. Lepereg. Pereg megint. A kimondott és a leírt szó, ha táncra perdít a szédítőre, ha a régi ritmust adja, ha meg meri vallani az igazat – lélegezni kezd.

Ujjak fonódnak és búcsút intenek. Minden homokszemben a kalandor remény ül. Pohárpandulás, visszafutott síkoly. Kimarad – mikor meg menni kell annak – avarra gyűri a simogatás. De egyszer önmagába ér az út. S aki elment, visszatér. Mag, földben és gyümölcsben – mert egyé válunk a végtelennel. És sejtünk kusza utakon, finoman, ahogy a lehelet tűnik a tükrörről, szétfutnak és összelelkezik megint.

Megmaradásunk jelképe 1956

BARANYA KÁROLY

Nagyszámú közönség jelenlétében ünnepeltük az 1956. évi forradalom és szabadságharc 41., a Magyar Köztársaság kikiáltásának 8. évfordulóját. Az érkezőket a zeneiskola fúvószenekarának játéka fogadta és teremtetette meg az illő ünnepélyes hangulatot. Csató István polgármester ünnepi beszédében szólt a forradalom nemzetközi fogadtatásáról.

„1956. október 23-án a magyar nemzet olyan történelmi tettet hajtott végre, mellyel beírta nevét a világ-történelembe.”

Megemlékezett az 1956-os derecskei eseményekről is.

„Október 25-én felvonulás volt Derecskén az utcán, majd 26-án a piactéren volt nagygyűlés. Megválasztották az 51 tagú forradalmi bizottmányt. Az ügyek intézésére tíztagú bizottságot választottak. A járási bizottmányba öt derecskei polgárt választottak be...”

A gimnázium irodalmi színpada emlékműsorral tisztelt az évforduló előtt. A színvonalas produkciót Farkas Gyula, a gimnázium tanára állította össze és tanította be. Szép este volt.

A művelődési központ novemberi programja

I. A FRANCIA KULTÚRA NAPJA

November 5–26.: Colette Deble grafikusművész és a francia színházról plakátfotó-kiállítás.

BIBLIA ISMERETTERJESZTŐ FILMSOROZAT

November 18., 18 óra: Mózes és Áron – Tánc az aranyborjú körül – Ruth és Naomi. Hazatérés.

November 27., 18 óra: Ámosz és a pap – Az igazság hangja. Jeremiás és a király – Az igazságot nem lehet elégetni.

Bevezetót mond Fazakas Sándor református lelkipásztor.

A NYUGDÍJASKLUB PROGRAMJA

November 10.: egészségügyi előadás az idősödő korosztály megbetegedéseiről. Előadó: dr. Várallyai Gyula háziorvos.

November 17.: Krisztik József alpolgármester fóruma.

MEZŐGAZDASÁGI ISMERETTERJESZTŐ SOROZAT

November 17., 18 óra: adózási tanácsadás mezőgazdasági vállalkozóknak és őstermelőknek.

ELŐZETES PROGRAM

December 4. (csütörtök), 14 óra: a Staféta együttes Mikulás-napi műsora óvodásoknak, iskolásoknak a sportcsarnokban.

HOGY ÉRZI MAGÁT DERECSKÉN?

Békési Imréné: élj igazul, nem bánt senki

Köszönöm Porkoláb Imrénének, hogy érdemesnek tartott arra, hogy a Derecskei Hírek olvasói többet megtudjanak az életemről, a településhez fűződő viszonyomról, gondolataimról. El kell mondanom, kissé zavarba is hozott ez a felkérés, hiszen talán személyiségeből fakadóan sem szoktam hozzá ahhoz, hogy magamról a nyilvánosság előtt valljak.

Mutassa be családját, történetét és a településhez való kötődésének folyamatát. Véleménye szerint melyek azok a „hasznosítható” tapasztalatok, melyeket öseitől örökölt és ma is hasznosít?

– Idős szülők második gyermekeként láttam meg a napvilágot. Nővéremet nem ismerhettem, mert tizenhét évesen a második világháborúban bombatalálat következtében életét veszítette. Őseim mindkét ágon, több nemzedékre visszamenőleg derecskei parasztemberek voltak. Róluk csak szüleim és rokonaim elbeszéléseiből tudhatok, tekintve, hogy anyai nagyanyámon kívül a nagyszüleimet nem ismerhettem. Ezek a körülmények és élmények az én életemben is meghatározóak voltak. Az a féltő ragaszkodás, amellyel idős apám és anyám hozzám mint egyetlen támaszukhoz ragaszkodtak, a mai napig jelen van tetteimben, érzéseimben, viselkedéseimben. Gyermekeim emlékei között talán legélesebben apám képe él bennem, aki hatvankilenc éves koráig – míg iskolába jártam – szó nélkül odaadón dolgozott 1960-ig a saját földjén, majd a termelősövetkezetben.

Volt súlya a végzettségnek

– Életemben talán legbecsebbnek a munka és a föld szeretetét tartom, amit kétségkívül ő hagyott rám. Anyám intó szavai még ma is a fülemben csengenek. Sokszor elmondtá, élj igazul, nem bánt senki. Az általános iskola elvégzése után két út állt előttem, kétkezi munkát vállalkozok, vagy tanulok. Szüleim jobban szerettek volna maguk mellett tudni, én pedig tizennégy éves fejjel még nem láttam a tanulás lehetőségének a jelentőségét. Végül volt osztályfőnököm, Nyitrai

tanár úr meggyőző erejének engedelmeskedve szüleim beíratk a Bethlen Gábor Közgazdasági Technikumba. Harmencöt év távlatából látom igazán, hogy életem további alakulása ezen a döntésen múlott. Érettségi után nem gondolhattam rögtön a továbbtanulásra, de ez nem is okozott gondot, hiszen akkoriban ennek a végzettségnek még volt akkora súlya, hogy azzal egy fiatal szintén biztos állást kapjon. A 66-os év azért is különösen jelentős az életemben, mert ekkor mentem férjhez, és a Petőfi szövetkezetbeli pályafutásomnak is kezdete ez. A fiam születése után munka mellett kezdtem továbbképezni magam, először mérlegképes könyvelői tanfolyamon, majd a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán. Azóta is számviteli területen dolgozom a szövetkezetben. Változást csak a 90-es évek eleje hozott, amikor a megváltozott körülmények miatt, a biztosabb munka reményében megszerzem az okleveles könyvvizsgálói képesítést. Azóta vállalkozó vagyok, de a szövetkezetből ennek ellenére sem szakadtam el.

Mi köti önt és családját Derecskéhez, mi a megtartó erő? Volt-e életében olyan időszak, amikor szívesen itthagytá volna Derecskét?

– Vállalkozóként a megye más településein is dolgozom, de sohasem merült fel bennem, hogy elszakadjak ettől a várostól. Ennek az oka kezdetben tőlem független volt, hiszen gondoskodnom kellett szüleimről. De érzelmileg annyira kötődöm a helyhez, ahol élek, a családi házhoz, a szomszédokhoz, hogy talán még az utcából sem lennék képes elköltözni.

Gátat szab a pénztelenség

Hogyan értékeli a város fejlődését?

– Úgy gondolom, Derecske az alföldi településekhez hasonlóan az adott lehetőségekhez mérten fejlődött, akár a múlt évtizedekben, akár most. Az utóbbi években a fejlesztések lakossági segítséggel valósulhatnak meg, de a lakosság felismeri, hogy a ház-, telefon-, úthálózat építésébe fektetett pénzük saját életük megkönnyítését jelenti. Nehány éve részt veszek az önkormányzat pénzügyi bizottságának munkájában, így látom, hogy a fej-

lesztéshez milyen nehéz előteremteni a szükséges pénzeszegeket. Az éves költségvetésnek csak néhány százaléka jut fejlesztésre, kevés teret biztosítva az új ötleteknek, a lakosság elvárásának, de örömmel látom, hogy a város fejlesztése érdekében tenni akarók folyamatosan próbálkoznak (például pályázatokkal) a helyzett javítása érdekében.

Harmincegy éve dolgozik egy munkahelyen a Petőfi Szövetkezetben. Kérem, hasonlítsa össze röviden a távoli és közelmúltat, valamint a jelen időszak eredményeit, gondjait.

– Az elmúlt harmincegy év alatt a szövetkezet jelentős változásokon ment keresztül. A kezdeti években még munkaelegység volt a kereset mérőszáma. Nagy eredménynek számított, amikor már havi fizetéstért dolgoztunk, ma viszont már zömmel vállalkozói díjat fizetünk. A hatvanas években hatszázhatvan tagja volt a szövetkezetnek, ami azt jelentette, hogy körülbelül hat-száz családnak nyújtott megélhetési lehetőséget, ma hetvenen dolgozunk. Teljesen megváltozott a tagok foglalkoztatása. Régen kötelező volt a munkavégzés, ma elválnak a tagsági viszony a munkaviszonytól, így több tagunk más munkahelyen dolgozik. A tagsági viszony csak vagyoni kötelezést jelent. Lényeges változás történt a földtulajdon és -használat területén is. A 90-es évek elejéig a szövetkezet konkrét földterületen gazdálkodott, volt földtulajdona, a tagoknak kötelező volt a közös művelésbe adni a földjüket. Ma a szövetkezetnek nincs saját földje, csak bérelt, így a terület, amin gazdálkodik, évente változhat. Az egy katasztrális hold háztáji föld-használat a múlté. A mi szövetkezetünkben minden földtulajdonos használhatja a földjét. A földtulajdonosok, nemcsak a tagok, az idén is több mint tíz növényt termelhettek, kihasználva a nagyüzemi termelés előnyeit és a szakemberek tudását. Nyitott a mai szövetkezetünk a magángazdákkal is. Igény szerint vetőmagot értékesítünk, szolgáltatunk, illetve megvásároljuk terményeiket. A közelmúlt változása, hogy a szövetkezetet a vállalkozók működtetik. Ez a gépesítés terén indult el, majd az állatte-

nyésztés és a számvitel csatlakozott. A régi pozitívumokból megőriztük azokat, amelyek megőrizhetők, még akkor is, ha a mai szövetkezetben ez nem szokás.

Munkahelyet a fiataloknak

Tovább él-e az elődök példája a családban? Biztosítottak látja családjá, gyermekei életét, jövőjét a városban?

– Mindkét gyermekem sorsa úgy alakult, hogy már középiskolai éveiket is más városban töltötték, és kevés esélyt látok arra, hogy itt éljék le az életüket. Ők már elszakadtak a mezőgazdaságtól is. A fiamat munkahelye évek óta más városhoz köti, lányomnak viszont, aki jelenleg egyetemi hallgató, minden vágya, hogy majd vidéken éljen. Ha a sors úgy hozza, talán Derecskén, de azt hiszem, ez egyelőre még nyitott kérdés marad.

Milyen változásokat javasolna a város fejlődése érdekében?

– Tudom, hogy a jelen körülmények komoly korlátokat szabnak, de törekedni kell arra, hogy minél több legyen a munkahely a városban. Tragikusnak tartom azt, hogy gyermekeink sok esetben celtalanul, a feleslegesség érzésével lépnek ki az iskolapadból, mert nem találnak munkahelyet. Hiszem, hogy Derecske egyszer majd helyt ad álmaik megvalósításának. Legfontosabbnak mégis azt tartom, hogy tanuljunk meg a nehéz helyzetben is örülni minden apró előrelépésnek, és higgyünk abban, hogy csodák azzal történnek, akik csodákra képesek.

Ön kinek gurítja tovább a labdát?

– Úgy gondolom, a gyermek életében meghatározó, hogy első éveiben ki vigyázza lépteit mind a családban, mind az iskolában. Én abban a szerencsés helyzetben voltam két gyermekemmel és még sok derecskei első osztállyal együtt, hogy Kiss Gyuláné Erzsike nénitől sajátíthattuk el az írás, olvasás, számolás tudományát. Most neki szeretném gurítani a labdát, köszönettel azért, hogy annyi kisdíjban elültette a tudásvágat. Ha rá gondolok, Petőfi sorai jutnak eszembe: „Tiszteljétek a közkatónákat, / Nagyobbak ők, mint a hadvezérek!”

A RÁDIÓ DERECSKÉBEN HALLOTTUK

Koncz Zsuzsa: jó korban voltam húszéves

BÖRCSÖK KLÁRA

Újabb sorozat születésének lehetnek tanúi a kedves olvasók. Megszületett a rádió az újságban. Minden hónapban kiválasztunk egy olyan riportot, amely az újság megjelenése előtti hónapban hangzott el a 94,7 MHz-en. Elsőként egy exkluzív interjút olvashatnak Koncz Zsuzsával, amely október 22-én hangzott el a Rádió Derecske műsorában.

– Emlékszik-e, mikor adott utoljára koncertet Debrecenben?
– Úgy emlékszem, két éve. Nagyon forró hangulatú este-ként él az emlékezetemben. A Bartók terem – ha nem is az akusztikájával – a hangulatteremtő környezetével ki-válóan alkalmas koncertre.
– Mit hallunk 27-én?
– Természetesen az új lemezem bemutatójának is szá-

nom az estét, de felcsendülnek régi, jól ismert dalok is, nemcsak azért, mert ragaszkodom hozzájuk, hanem mert tudom, hogy a közönség is szereti ezeket.

– Milyen szerzőktől választott az új albumra zenét?

– Részben régi munkatársak, Bródy János, Gerendás Péter, Tolcsvay László, Bornai Tibor azok, akiknek a dalai azért kerültek fel, mert szinte a kezdetektől velem vannak, velük egyvásúak vagyunk, kicsit az izlésünk is hasonló. Új munkatársak a környezetemben Korom Attila és Bódi László Cipő, akit a Republic együttesből ismerhetnek. A Republicnak van egyébként egy lírai vonulata, ami nagyon közel áll hozzám.

– Ki választja ki, hogy végül melyik dal kerül fel a lemezre?

– Természetesen én, hiszen én viszem vásárra a bőrömet. Ezt egyébként már tudják a

velem dolgozók, és maximálisan figyelembe veszik.

– Beszéljünk egy kicsit másról. Gondolta, hogy ilyen nagy vihart vált ki, ha levágatja a haját?

– Nem. Ezt egyáltalán nem gondoltam, tudtam, hogy nem magánügy, de azt gondoltam, hogy némi porkavarrás után ez elcsitul. Azt nem hittem, hogy ilyen országos ügy lesz a hajamból.

– Ön hisz abban, hogy ha megváltoztatjuk a hajunkat, akkor valami változás indul el belől is?

– Nem, ezt egyáltalán nem hiszem. Én nem lettem más rövid hajjal sem, és csak remélni merem, hogy ezt megelőzően sem a hajamért szertettek, akik szerettek. Aranyos egyébként, ahogy az emberek próbálnak belemagyarázni mindenfélét a hajviseletembe, de én nem változtam semmit, legfeljebb kívülről.

– Az új lemezének egyik dalában azt énekli, hogy „más szelek fújnak, de ezek nem a fényes szelek”. Erről jut eszembe, hogy érzi magát Koncz Zsuzsa 1997-ben Magyarországon?

– Jól, de természetesen ugyanolyan gondokkal küzdök, mint bárki más. Nagyon sok minden másként van, mint ahogy azt az ember hitte vagy várta volna. De az élet már csak ilyen. Egyébként valóban ugyanúgy élek, mint bárki más ebben az országban.

– Zsuzsa, ha választhatna, melyik korban szeretett volna húszéves lenni?

– Hú ha, én azt hiszem, nagyon jó korban voltam húszéves, s tulajdonképpen innét sem vágyakozom el. Izgalmas ez a kor, bár nem mindig pozitív hatásai vannak. Nem kívánczokom máshová, ha tetszik, kalandvagyból itthon maradtam.

Meghívó

Tisztelettel meghívjuk Önt és Kedves Családját a derecskei lakodalmasházba (Lőrántffy u. 1.) november 15-én és 16-án (szombat, vasárnap) 10-19 óráig tartó

festménykiállításra, -vásárra.

A rendezvényen számos Munkácsy- és Derkovits-díjas festőművész több mint száz alkotása látható.

A festmények 30 százalék előleg befizetése mellett kamatmentes részletre is megvásárolhatóak.

Képcsarnok Veszprém Ari Stúdió Galéria

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek

09. 14.: Lénárt Gyula (Lénárt Gyula-Zoványi Andreea).
09. 15.: Jónás Viktor (Jónás Csaba-Orgován Juliánna).
09. 18.: Nagy Orsolya (Nagy Csaba-Nagy Ilona).
09. 21.: Henye Ákos (Henyé György-Gyökerez Erika).
09. 14.: Ákos Nikolett (Ákos Tibor-Gulyás Irma).
09. 28.: Fülöp Dóra (Fülöp Lajos-Szabó Vilma).
10. 04.: Balaton Róbert (Balaton Ferenc-Kiss Enikő).
10. 05.: Nyeste Adrienn (Nyeste Lajos-Nagy Teréz).

Házasságot kötöttek

09. 26.: Hegedűs Margit Andrea-Antal Csaba.
09. 27.: Farkas Imre-Szabó Éva.
09. 27.: Petrénny Zita-Kiss Gábor Attila.
10. 04.: Cselényi Tünde-Kovács Zoltán.
10. 11.: Arany Magdolna-Csillag Zoltán.
10. 18.: Varga Mariann-Várad Bertalan.
10. 25.: Antal Erzsébet-Kovács Sándor.
10. 25.: Kovács Katalin-Campbell Scott Kenneth.
10. 25.: Varga Anikó-Diószegi József.

Elhunytak

09. 27.: Szabó Sándorné (72 éves; Derecske, Sirály u. 9.).
09. 30.: Porkoláb József (54; Derecske, Darabos u. 1/b.).
10. 03.: Szántó József (84; Derecske, Köztársaság u. 77.).
10. 06.: Ilyés Károly (82; Derecske, Nyúl u. 1.).
10. 10.: Kovács Sándorné (73; Derecske, Kandia u. 16.).
10. 13.: Szabó József (62; Derecske, Honvéd u. 2/a).
10. 19.: Nagy Zoltánné (52; Derecske, Vágóhíd u. 7.).
10. 28.: Kovács Imréné (73; Derecske, Budai Nagy Antal u. 3.).

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik felejtethetetlen halottunk,

SZABÓ JÓZSEF

temetésén részt vettek, bánatunkban osztoztak, sírjára virágot, koszorút helyeztek el.

A gyászoló család

A sportcsarnok programja

NÓI KÉZILABDA NB I. B

November 15. (szombat), 15.00 óra: Derecske-Kiskőrös (felnőtt) – 16.45 óra: Derecske-Kiskőrös (ifi).
November 29. (szombat), 15.00 óra: Derecske-Gyula (felnőtt) – 16.45 óra: Derecske-Gyula (ifi).

LABDARÚGÁS

Megyei I. osztály

November 2. (vasárnap), 13.00 óra: Derecske-Nyíradony (felnőtt) – 11.00 óra: Derecske-Nyíradony (ifi).
November 16. (vasárnap), 13.00 óra: Derecske-Kaba (felnőtt) – 11.00 óra: Derecske-Kaba (ifi).

Serdülő mérkőzés

November 15. (szombat), 10.00 óra: Derecske-Berettyóújfalu I.

Tömegsport

November 17-től indul az Amatőr-kupa és a Diódakupa kispályás labdarúgó-bajnokság.

Varga Sándor lelkes: legfontosabb a párbeszéd

Vágó István távozásával „pásztor nélkül” maradt a derecskei baptista gyülekezet. A kitartó, gondos keresés eredményeként új lelkescsalád telepedett le Derecskén. Varga Sándort néhány nappal az ünnepélyes fogadtatás után kereste fel a Derecskei Hírek munkatársa.

– Honnan érkezett hozzánk?
– Nyírbátori születésű vagyok, a feleségem nyírmeggyesi. Onnan jöttünk. Nemrég fejeztem be teológiai tanulmányaimat a baptista teológián. Ez az első szolgálati helyem. Gépipari szakközépiskolát végeztem. Szerszámkészítő szakmunkás-bizonyítványom van. Dolgoztam a Csepel Művek nyírbátori szerzemépgyárában, majd Hajdúsámon vasúttállomáson szolgálattevőként, igaz, rövid ideig. Feleségem óvónő, végzős levelező hallgató a bősörményi főiskolán. A lányom, Katalin, a Bocskai-iskola hatodik osztályos tanulója. A fiam, Donát, elsőéves gimnazista Derecskén.

– A röviden vázolt életútból is kitűnik, hogy már érett fővel, több foglalkozást, munkahelyet kipróbálva választotta ezt a hivatást.

– Igen. Harmincnégy évesen. Korábban is foglalkoztam a gondolatokkal. Húszévesen. Akkor nem találtam olyan atyafiakat, akik támogattak volna ebben az elhatározásom-

Együtt a család; szeretetben

Fotó: Magánarchívum

ban. Aztán jött a katonaság, a nősülés, a gyerekek. A vasút mellett juhtenyésztő magángazdálkodó is voltam. Bibliával a tarisznyában jártam. Volt időm elgondolkodni az összefüggésekről. Krisztus azt tanácsolta tanítványainak, hogy ne a veszendő éledeleért fáradozzanak, hanem azért, ami megmarad. (Ján 6:27) Ezek az igék adták a végső lökést. Teológiánk felvételt hirdetett, jelentkeztem, felvettek.

– Október első vasárnapján volt az ünnepélyes lelkipásztor-fogadás. Milyennek érezte a fogadtatást?

– Ritkán van az embernek ilyen része. Nehéz ezeket az érzéseket szavakba önteni. Azok a szeretettel telt szemek sokkal többet tudnának mon-

dani. Meghitt kapcsolatot nem lehet egyik napról a másikra kialakítani. Sok együttlét szükséges hozzá, amit jóban és küzdelemben töltünk el. Az eddigi tapasztalataim nagyon pozitívak. A bemutatkozó szolgálatom után szavazásra vitték a meghívásom ügyét. A szavazás azt hozta, hogy a gyülekezet nagy többséggel nyitott a személyem iránt. A személyes találkozások visszaigazolták a szavazás eredményét.

– Milyen a kapcsolata a város lakóival?

– Faluról jöttem, az első benyomásaim azt jelezték, hogy városba érkeztem. A főútcán az emberek ennek megfelelően viselkednek. Azért örömmel tapasztalom, hogy az időse-

bek még köszönnek. A városi életforma magával hozza az emberek befelefordulását. Nehezebb fenntartani az emberi kapcsolatokat, mint falun. A szomszédokkal már megismerkedtem. Idővel talán közelebb kerülünk egymáshoz, mint a mindennapi köszönés.

– Mit tekint most legfontosabb feladatának?

– Világunkban információválság van. Nehéz a kommunikáció. Isten pedig kommunikálni akar velünk. Fenn kell tartani a párbeszédet Istennel és ebből fakadóan egymással is. Ez imádkozó életformát jelent. A médián keresztül csak egyoldalú tájékoztatás lehetséges, és túl sok a rossz hír. Ezzel szemben szolgálatom során a gyülekezet az örömhír képviselője, melyet Isten hirdetett az emberiség felé. Isten ünnepeltetni akar. Erre az ünnepre szeretne felöltöztetni minket az üdv ruháiba. Ma fokozottan a számítások, a vállalkozások korát éljük. Szeretném szolgálatommal elérni, hogy a környezetem a számításai között ott tudná ezt az ünnepet és meghívottként készülni rá. Azt hiszem, Ézsaiás soraival fejezhetem ki leginkább gondolataimat. „Így térnek meg az Úrnak megváltottai, és ujjongás között Sionba jönnek, és örökös öröm fejökn, vigasságot és örömet találnak, eltűnik a fájdalom és a sóhaj.” (Ézsaiás 51:11.)

– Köszönöm a beszélgetést. Érezze jól magát városunkban.

„Egy maroknyi szent örült”...

SZALONTAI SÁNDORNÉ

A Bocskai Iskola vendége volt a Koronás Főnix Hagyományörző Haditorna-egyesület. „Egy maroknyi szent örült”, ahogy ők nevezik magukat. Huszonkét ember, akik korhű öltözkében, fegyverzetben ide idézik a XIV. századot.

Furcsa öltözetű emberek szálltak ki az autóból és vonultak be a Bocskai-iskola udvarára október 15-én. Mintha a régmúlt eleve-nedett volna meg. A XIV. századi korabeli öltözkézet viselő hölgyek és vitézek az iskola meghívására, a Bocskai-nap programjának színesítésére érkeztek.

Az egész napos vidám iskolai rendezvényen korhű ruhában haditorna-bemutatót tartottak a gyerekek nagy öröme, akik nemcsak szemlélői, hanem résztvevői is lehettek az íjászbemutató-nak, kipróbálhatták a különböző fegyvereket, a csata-

csillagot, a buzogányt és emelheték a nem is olyan könnyű, hatalmas kardot.

Aki ebben az időben toppant be az iskola udvarára, úgy érezhette magát, mintha egy igazi várünnepélyen lenne. A kézművesek sátraikban kínálták portéká-jukat, Szecsei Gergő, a vídám kikiáltó ismertette a napi programot, a „vár népe” kipróbálhatta erejét, ügyességét. Eldől, hogy ki a leg-erősebb, leggyorsabb, leg-ügyesebb hajdúvitéz.

Égett a tábornút, ahol a vitézek süttögethették a pecsenyéjüket, s mindehhez a kellemes zene, a fúvószenekarunk, a Cibri táncscsoport és a most elsőként bemutat-

Megelevenedett a történelem Fotó: Rékasi Attila

kozó majorette-táncosok szolgáltatták a látnivalót. Este pedig a hatalmas tábornút lángjainál tették le az esküt s váltak jelképesen Bocskai katonáivá az első-sők.

Így vált igazán élővé a történelem. Nemcsak a könyvek lapjai által lehet tanulni, hanem egy kicsit ide varázsolva a régmúlt időt egy pillanatra. Úgy éreztük, hogy részeseivé válhattunk a múltunknak.

„Ki először piros csőt lel, lakodalma...”

KISS FRANCISKA

Az ezernyi színben játszó, a nyár melegétől megfáradt száraz falevelek az elmúlás hangulatát ébresztve, beté-ritették a földet, néhányukkal a szél csendesen játszott. Sok család hét végi elfoglaltsága volt a kukoricatörés.

A szőlőskertek őszi csend-jét a szorgos kezek munkája, míg a kukoricaszár épségét a csövek leszedése törte meg. A nagyobb földekkel rendelkező családok a kézi munkát gépekkel helyettesítették, míg a kis földdel bírók a csalláddal kora reggel megszáll-

ták a földeket. Munka közben az idősebb korosztály képviselőiben újraéledtek a gyerekkor képei, a múlt emlékei, szívesen mesélték a fiatalabbaknak, hogy volt az ő idejükben.

Régen a törést inkább a nők végezték, a férfiak munkája a tengeriszár levágása, kévébe kötése és behordása volt. Sürgős őszi munka a törés utáni fosztás, mely fontos dolog lett, ha a csövet csuhé-san tárolták el a göréba. A fosztás nagy népi hagyomány-nak számított, közben meséltek, a gyerekek csuhéból babát készítettek, a felnőttek nótáztak. Népi hie-

delmek, jóslatok váltak hagyománnyá, mint a címben – Arany János Tengerihántás című versének részletében – olvasható jóslat is.

A kukoricafosztás szinte ismeretlen fogalom, hiszen ma már az a jellemző, hogy csuhé nélkül szedik a török-búzát. Az emberek a túlszű-folt hétköznapijaik után csak a jó időt várták, hogy betarít-hassák termésüket. A munka végeztével a gazdák összedugták fejüket, megbe-szélték a termés mennyisé-gét és minőségét. Az idei ter-mést a tavalyihoz hasonlónak ítélték. Aztán elkezdték a szüretet tárgyalni...

Fogatosok eredményei

A szeptember 20-21-én megrendezett városi szüret keretén belül került sor a 3. városi fogathajtóversenyre Derecskén. Ennek hivatalos végeredményei a következők.

Kettes fogatok (hintók, 26 induló): 1. Sándor József (Debrecen, Balla-tanya), 2. Gál Barna (Tépe), 3. Juhász István (Hajdúszovát), 4. Lapos László (Nádudvar), 5. Csizmadia József (Derecske), 6. Pálfi Csaba (Debrecen, Balla-tanya).

Egyes fogat (7 induló): 1. Lukács Miklós (Kaba), 2. Sándor József (Debrecen, Balla-tanya), 3. Lukács Miklós (Kaba – másik fogattal).

Kettes gumikocsi (stráfsze-kér, 10 induló): 1. Nagy József (Földes), 2. Ilyés László (Derecske, Petőfi MgTsz), 3. Szabó Lajos (Földes), 4. Porkoláb Sándor (Derecske), 5. Szilágyi Károly (Derecske, Petőfi MgTsz), 6. Csécsi Imre (Derecske).

Népi fogatok (lőcsös szekér, 13 induló): 1. Papp György (Hajdúszoboszló), 2. Gál Barna (Tépe), 3. Lukács Miklós (Kaba), 4. Bíró István (Kaba), 5. Lukács Miklós (Kaba – másik fogattal), 6. Orbán Lajos (Derecske).

A lovas ügyességi versenyen hatan indultak, értékelhető eredményt Fazekas László (Hajdúszoboszló) ért el.

A rendezvényt bemutatók színesítették. Felléptek a Cibri, Szivárvány és Pántlika néptáncscsoportok. Díjlovagló bemutatót tartott a Piremon SE versenyzője, Bozsódi Erzsébet és edzője, Kalári György. Láthattuk a fűzesgyarmati lovas-tornászcsoporthoz tartozó Fazekas László (Földes) és Szabó Lajos (Hajdúszoboszló) tartotta.